

РЕШЕНИЕ

№ 6125

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антони Йорданов

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Горелски

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4996** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по повод касационна жалба от Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) С., срещу Решение от 31.01.2020 г. по НАХД № 18708/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав.

Твърди се, че касираното решение е неправилно и се иска неговата отмяна, както и да се потвърди процесното наказателно постановление. Посочва се, че АНО ясно и недвусмислено е отразил, че годишния финансов отчет е следвало да се публикува до 02.07.2018г. (30.06.2018 г. е бил почивен ден), поради което ясно е посочена датата, до която наказаното дружество е имало задължение да подаде ГФО в Търговския регистър при Агенцията по вписвания, респ. от следващия работен ден е било допуснато вмененото му нарушение. Претендират се разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], представляван от управителя, моли касационната инстанция да остави в сила първоинстанционния акт.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, V касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационния основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за

установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като предявена в срок и от легитимирано лице.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна.

С атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е отменил Наказателно постановление № 362107-F403583/05.10.2018г., с което на дружеството е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 1543лв, на основание чл.74, ал.1 от Закона за счетоводството, за нарушение на 38, ал.1, т.1 от същия закон. За да отмени НП от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като липсата на посочена дата на нарушението е определил като нарушение на правото на защита на субекта на отговорност, ограничавайки възможността му да установи кой е фактът, срещу който да се защитава.

Обжалваното решение е неправилно.

В нормата на чл. 38, ал. 1, т.1 ЗСч, действаща към момента на извършване на твърдяното нарушение, е предвидено предприятията да публикуват годишния финансов отчет, консолидирания финансов отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган, както следва:

1. всички търговци по смисъла на Търговския закон - чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в търговския регистър, в срок до 30 юни на следващата година;

Неизпълнението на задължението е скрепено със санкция съобразно чл. 74, ал. 1 ЗСч, а именно който е задължен и не публикува финансов отчет в сроковете по чл. 38, се наказва с глоба в размер от 200 до 3000 лв., а на предприятието се налага имуществена санкция в размер от 0,1 до 0,5 на сто от нетните приходи от продажби за отчетния период, за който се отнася непубликуваният финансов отчет, но не по-малко от 200 лева.

Както в АУАН така и НП е посочен точно срокът, до изтичане на който е следвало да бъде подаден ГФО – до 02.07.2018г., тъй като 30.06.2018г. е почивен ден. Ясно е както за управителите на санкционираното дружество, така и за всеки съдебен състав, който проверява законосъобразността на наложената санкция, че всяко изпълнение на задължението за представяне на ГФО за 2017г. след 02.07.2018г., би се явило просрочено. Допуснатият в административно-наказателното производство пропуск за изрично изписване на датата на нарушението в конкретния случай не е съществен, тъй като не е довел до ограничаване правото на защита на наказаното лице. Чрез физическите лица, които го управляват, дружеството е разбрало изцяло за какво нарушение му е съставен АУАН и е издадено НП, както и кога нарушението на ЗСч е било довършено – на 03.07.2018г. Датата на нарушението се извежда по ясен и недвусмислен начин. Неизпълнението на законово задължение за извършване на определено действие настъпва на датата, която следва последната дата от предвидения срок. СРС не е съобразил факта, че в АУАН и НП е посочен не само срок, в който е следвало да бъде изпълнено задължението, но е посочена и конкретна дата, на която този срок е изтекъл. Поради това неправилно е преценил, че административнонаказващият орган е ограничил възможността на субекта на отговорността да установи кой е фактът, срещу който следва да се защитава.

С касираното решение е отменено наказателното постановление на формално /процесуално/ основание, без да изложени каквито и да е било мотиви относно

извършена преценка на събраните по делото доказателства, кои факти и обстоятелства съдът е приел за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Въведената с разпоредбата на чл.220 от АПК забрана за нови фактически установявания в касационната инстанция и липсата на посочване във въззивното решение кои факти се приемат за установени и какви правни изводи следват от тях по въпросите относно извършването на нарушението, вината и индивидуализацията на наказанието, възпрепятства извършването на проверка по реда на чл.218, ал.2 от АПК относно релевантните за спора факти и приложимите спрямо тях правни норми, а оттук и за съответствието на съдебния акт с материалния закон.

С оглед гореизложеното, настоящия състав намира, че решението на Софийски Районен съд следва да бъде отменено. На основание чл.222, ал.2 от АПК, делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд, за произнасяне по същество съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 от ЗАНН, като при спазване нормите на чл.313 и чл.314, ал.1 от НПК във вр. с чл.84 от ЗАНН, да се провери изцяло правилността и законосъобразността на наказателното постановление.

Предвид нормата на чл.226, ал.3 от АПК, на касатора не се следват разноски.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл.първо от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 31.01.2020 г. по НАХД № 18708/2018 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 103 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.